

● לכתבת השבוע - יומן אירועים, אילנה ילעד, על כתבה מצויינת, רגישה ומרתקת על זרה שעבר ניתוח-לב בעת שביתת-הרופאים. מסר של הכתבה היה ברור, אך לא נאמר בשום קום במילים בטוחות. הצד האישי והמישפחתי נראו בצבעים עדינים. בין השאר מוכיחה כתבה עד כמה יכולות נשים-כתבות לתרום לטלוויזיה, שהיתה כמשך שנים מיצר כימעט ילעדי של שליטה גברית.

אפריקורן 1

● למחלקת-הסרטים הקנויים של הטל-זיה, על הקרנת סרט הקולנוע קאפריקורן 1. זרט, בכיכובם של אליוט גולד, טאלי סאבלס וז'קניס נודעים אחרים, מספר על שלושה יסייחלל, שבשל שחיתות ברשות-החלל אמריקאית (נאס"א) אינם נשלחים לחלל אלא אחד ממדבריות אמריקה, ומשם הם משרדים ידוריימיה, כאילו היו בחלל. את התרמית מגלה נב אמריקאי, הממחיש לצופיה-טלוויזיה מהי נודת עיתונאי - עבודה שדומה לה נבצר הצופים לגלות בעבודת הטלוויזיה הישראלית. לזר משהו מכתבי הטלוויזיה הישראלית היה לה תרמית מעין זו במערכת-הביטחון הישי גלית, היה נקרא "בוגר". ה"תבוסתן": למקריני זרט היה גם מזל: הוא נראה על המירקע בריוק גשר משלחת-החלל אמריקאית נשלחה לחלל, וסע שהיו בו כמה תקלות חשודות.

מאחורי הקלעים

ובייקביות נוסח עזרן

אחת התופעות המרהימות של מבט בעידן

מעל לראש

של פאר

מנהלת פאר

חדרים מוסיקליים

דבר מחד מתרחש כנניין גלי צה"ל ביפו. זהו פועל-יוצא מהאופן המביש שבו אילצה מנהלת מחלקת-התוכנית של התחנה, עדינה פאר, את קצינת המינהלה של התחנה, רביסון תמר (ת.מי), צור, לנטוש את חדרה הנמצא סמוך לחדרו של מפקד גל"ש, אל"מ רון ברייש.

תמי צור, שישכה בחדר זה שנים רבות מלאה את הוראת ראש אכ"א לשעבר, ועברה לחדר בקומה גבוהה יותר.

כאן החל הפרק השני של הסיפור. במסיגרת השיפוצים הנערכים כנניין גל"ש, החליט מפקד-התחנה ברייש להעביר את חדרו לקומה שבה יושבת תמי צור. מעל לראשה של עדינה פאר, חדר זה היה חדר-זיכרון לזיכרה של עובדת התחנה אראלה מודעי שנפטרה בתאונת דרכים.

השאלה הנשאלת כיום בגל"ש היא אם גם כאן תנצל עדינה פאר את קשריה במטכ"ל ותאלץ את ראש אכ"א החדש, תת-אלוף (בינתש) עמוס ירון, לצוות על תמי צור לנטוש את חדרה הישן, ולמסור לידיה את החדר שלידי חדרו החדש של רון ברייש.

איבצן היחצ"ן

אין זה סוד שהמפקדה-הכללי של המישטרה, רביניצב אריה איבצן, הוא איש יחסי-ציבור (יחצ"ן), מהמעולים שכצמרת המדינה. דוברי מישר-הדוכרות של המישטרה מוכטלים מעבודה, שכן איבצן מנהל את יחסי-הציבור של המישטרה במגע ישיר עם כתבי-המישטרה ועורכי חלק מכלי-התיקשות. איבצן רגיש ביותר לדיווח על מישטרת ישראל ככלי-התיקשות הממלכתיים. בניגוד לשיטתו של הרמטכ"ל הקודם, רפאל איתן, שניהל מלחמה בלתי-פוסקת בכלי-התיקשות, מצא איבצן שיטה טובה יותר.

הסיפור הנלחש מפה לאוזן במסדרונות בניי-הטלוויזיה ומישר רשות-השידור הוא שלפני קרוב לשנה חקרה המישטרה, באמצעות אנשי יחידתו של בנימין זיגל, את המתרחש מאחורי הקלעים, באחת מתוכניות-היוקרה של הטלוויזיה. החקירה היתה עשויה להפיל, בשיטת-הרמינו, כמה אנשים מרכזים בעולם השידור.

אותה חקירה נעצרה, ומיר לאחר מכן ניתן

מיכאל קרפין היא מיניו של חנן עזרן כראש הרסק ליחסי-עבודה.

עזרן, המזהה את השקפותיו הפוליטיות בלא-הרף באזניהם של עובדי-הטלוויזיה, בעיקר הצוותים הטכניים, נוהג לומר: "אני מתנועת המתיה, אני רוצה להרוס את ההסתדרות ואת המערך".

את טיפולו של עזרן בנושאי העבודה המשיל אחר מחבריו למערכת במילים: "תאר לך את מיניו של איש יש גבול למישרת כתבי-הטלוויזיה לענייני התנהלות".

האובייקטיביות העיתונאית של עזרן עשתה לה שם במהלך משבר אל-על, כאשר עוכרי חברת-התעופה הלאומית סירבו להתראיין על-ידו, ואף התקינו עבורו, עקתליה במל-התעופה בריגוריון.

כשבוע שעבר הוכיח עזרן שוב את האובייקטיביות העיתונאית שלו. באחד משיאי משבר שביתת-הרופאים, כאשר הוצעה לרופאים הצמדה לסלסלה-השכר של המישפטים, הביא למהדרות מבט את נציג הסתדרות ההנדסאים, והינחה אותו לאיים על המירקע - שאם יקבלו הרופאים סלסלה-דירוג שונה - ישיבתו ההנדסאים את המשק, מצד אותו. נציג עוכרים היה זה מעשה-בגידה שכימעט לא ייאמן.

דובר ההסתדרות, שמואל סולר, התלונן לא פעם על ההתבטאויות של עזרן, בעת שראיין את ראשי-ההסתדרות, התלונת שוגרו אל מנכ"ל רשות-השידור, יוסף לפיד. אך איש בצמרת רשות-השידור אינו חושש מפני אובייקטיביות עיתונאית נוסח עזרן.

שערים וסקופים

באחת משיבות-הבוקר האחרונות של חטיבת-החדשות נשאל העורך הזמני של מבט, מיכאל קרפין: "מדוע לא שודר במבט לחדשות סיפור ההתפרעויות של אוהדי קבוצת מכבי-שערים - אחרי מתן פסק-הדין החמור של בית-דין ההתאחדות לכדורגל? במקום היה צוות-טלוויזיה ששידר את האירועים, ואלה הוקרנו, ככמעט חצות ובמבט לספורט.

כניסיון להגן על "שיקולי-העורך", אמר קרפין כי נמסר לו שהמדובר בקבוצה מן הליגה הארצית, ולא מהליגה הלאומית ככדורגל.

כאן התפרץ מנהל חטיבת-החדשות, יאיר שטרן, שהבהיר לקרפין כמה ערכי-סוד של עריכת-חדשות: "תראה, סיפור שעריים הוא סיפור של אלימות, ולא סיפור של ספורט".

שחר וארירוד

הרסק הגרול ביותר במבט הוא הרסק לענייני-כלכלה, שהוגדל למימדים חסרי-תקדים אחרי ציאתו של מילאשע שטיגלמן בשליחות רשות-ההשקעות לארצות-הברית.

אל ראשי-הרסק הזמני, חיים סלטנר, צורף הכתב לענייני-חלוקת, עוזי בירמן, שהוא ניהוסת של מיכאל קרפין, ואליו צורף רונן סביר, שהוצנח לחטיבת-החדשות במהלצתו החמה של מנהל-הטלוויזיה, טוביה סער, לרסק צורף גם ריין קימור מכולבוטק ויצחק ארגז.

בחזרונה הוחלט בשיבת ועדת-המיכרוים על כתב נוסף, עודד שחר מגלי צה"ל. אחת

מפכ"ל איבצן דומינו ומינוי כתבים

רשות-השידור, והכתבה יורדת מסדר היום. יש הטוענים שזוהי גם הסיבה לכך שהטלוויזיה והרדיו אינם מתייחסים לאולת-היד של המישטרה בפרשיות ציבוריות, כגון פרשת נאוה אלימלך, אמיל גרינצווייג ועוד כחצי תריסר פרשיות, שבכל מדינה מתוקנת היו כלי-התיקשות צולבים בגללן את המישטרה ואת המפכ"ל.

למישטרה לאשר או לפסול את הכתבים ים לסקר את המישטרה. כתב הרדיו מאיר איינשטיין הועבר מתפקידו, ובעיקבותיו הועבר כתבי-הטלוויזיה דן סממה מתפקידו. וכן הכתב אבי גוט.

במסדרונות רשות-השידור לוחשים גם שכאשר יש כתבה הנוגעת באופן שלילי לעניין מישטרה, נערכים כמה טלפונים לצמרת

מעמלותיו וממליציו של שחר, היה שר-האוצר, יורם ארירוד, ככבודו ובעצמו. במשך השנתיים האחרונות היה שחר הכתב הכלכלי המוערף שלו. ארירוד חילק לו סקופים וידיעות בשפע, מעבר למקובל ביחסים שבין האוצר לכתבים הכלכליים. כאשר הועלה דבר מיניו של שחר ככתב כלכלי היה זה מנהל חטיבת-החדשות, יאיר שטרן, שהטיל ספק בחופשיות עמדותיו של שחר, כאשר יהיה עליו לרווח על מישר-האוצר.

כתב עזרן להרוס את ההסתדרות

פסקול

הלימודית גונבת את המירקע

עורך השבוע - יומן אירועים, מיכה לימור, יוצא השבוע לחופשה בת שלושה שבועות ביוון ובשווייץ. את מקומו של לימור ימלא דוד (דודו) גילבוע, שהוא המועמד-התפור של טוביה סער למישרת מנהל מחלקת סירטי-תעודה. שהמיכרו לה ייערך בקרוב. שני מועמדים אחרים, העשויים להתמודד בגלבוט הם יעקוב למדן, מפיק בכיר שבטלוויזיה הערבית, ואיש קול ישראל אפרים אבא ● על הפעלת מיבצע חבצלת

בטלוויזיה, אחרי פטירתו של סגן ראשי-המשלה שימחה ארליך, (מיבצע חבצלת הוא הכינוי של רשות-השידור לסיקור טלוויזיוני, ריפונגי ותיעודי, של מנהגים הולכים לעולמם), אמר אחר מותיקי כתבי הטלוויזיה: "היה צריך לקרוא למיבצע הזה ולרמתו הדיווחית, מיבצע דרדר!". חבצלת על ראשי-המשלה, מנהגם בגין, נהגתה על מנהל הטלוויזיה טוביה סער, אחרי ההצלחה של התוכנית זהו זה בטלוויזיה הלימודית, ובעיקבותיה הצלחת ערב חדש, הצליחה הטלוויזיה הלימודית להפיק עוד נושא מדי הטלוויזיה הכללית, המתפקדת בקושי. מדי יום שלישי אחרי-צהריים, תקרין הטלוויזיה הלימודית סרט קולנוע באורך מלא, תוך שהיא

הכתב הצבאי עצמו ●● כאשר מונה יוסף לפיד כמנכ"ל רשות-השידור, הוא הבהיר למנהל סירטי קסטל מיכה שגרי, שאין ככוונת הטלוויזיה לאפשר לחברה זו וחברות פרטיות אחרות להפיק סרטים רבים עבור הטלוויזיה. שגרי קלט את הרמו, והתחיל להעביר את פעולות חברת קסטל לעבודות חוץ. החברה, שהתחזקה עם רכישתה בידי קבוצת אינקובה, הגגה בשבוע שעבר 13 שנה להיוסדה. מנהלי קסטל תיארו את התרחבות חברתם, בעיקר בשלוש השנים האחרונות, ובין השאר: תוכנית שבועית הלן גרוזלס, המוקרן ביותר מ-100 תחנות טלוויזיות-כבל בארצות-הברית, הפקת סרטים וקריפרודוקציות עם תחנות טלוויזיה זרות. קסטל מחזיקה גם אולפן ירושלמי משוכלל (המשמש את הטלוויזיה הלימודית בשידור-חי בתוכנית ערב חדש), ניידת-שידור משוכללת, ושאר אביזרי טלוויזיה מתחכמים ●● הבהרה: תחת הכותרת "טלפון מן הקונצרט" (העולם הזה 2390) התייחס מדור זה לדיווחו של עורך מוקד, יעקוב אחימאיר, על התפרעויות הרתיים בחזית בנייני-האומה בירושלים. בעת השמעת האורטוריה המשיח הנרדל. בדיקה חוזרת של הנושא גילתה כי אחרי הקונצרט, כ-20 שות לפני שידור כימעט חצות, הגיע יעקוב אחימאיר לחדר-החדשות שבבניין הטלוויזיה, ודיווח לעורך המהדרה, דן רביב, על אשר התרחש במקום. רביב פנה לאחימאיר והציע לראיינו על המאורע, אך אחימאיר סירב, כנענה שרי למסור את הריווח העובדתי.